

337

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 30 grudnia 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zadań, organizacji i postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

Na podstawie art. 12 ust. 7 oraz art. 13 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117 oraz Nr 47, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 22 grudnia 1972 r. w sprawie szczegółowych zadań, organizacji i postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia (Dz. U. z 1973 r. Nr 1, poz. 2) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do zadań komisji lekarskich należy orzekanie o inwalidztwie w sprawach o świadczenia rentowe, ustalanie uprawnień do renty chorobowej oraz uprawnień do zasiłków rodzinnych zwiększonych z uwagi na stan zdrowia dziecka.”

2) w § 17 po ust. 1 dodaje się ust. 1a, 1b i 1c w brzmieniu:

„1a. Przy ustalaniu uprawnień do renty chorobowej orzeczenie komisji powinno:

1) zawierać ustalenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 4, 8 oraz 9,

2) ustalać okres, w którym przysługuje prawo do renty chorobowej.

1b. Przy ustalaniu uprawnień do zwiększonego zasiłku rodzinnego na dziecko, które nie ukończyło 16 roku życia, orzeczenie komisji powinno zawierać:

1) ustalenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 oraz 7—9,

2) stwierdzenie, czy dziecko wymaga stałej opieki innej osoby, polegającej na konieczności pielęgnacji lub na systematycznym współdziałaniu w postępowaniu leczniczym lub rehabilitacyjnym.

1c. Przy ustalaniu uprawnień do zwiększonego zasiłku rodzinnego na dziecko, które ukończyło 16 rok życia, orzeczenie komisji poza ustaleniami, o których mowa w ust. 1b, powinno zawierać

również ustalenia określone w ust. 1 pkt 2, 4 i 5.”

3) § 32 otrzymuje brzmienie:

„§ 32. 1. Komisja lekarska orzeka o uprawnieniu do renty chorobowej dla pracownika, który rokuje odzyskanie zdolności do pracy, jeżeli pracownik ten:

1) wyczerpał zasiłek chorobowy,

2) wymaga dalszego leczenia lub rehabilitacji leczniczej,

3) jest nadal niezdolny do podjęcia jakiegokolwiek pracy ze względu na stan zdrowia.

2. Orzeczenie o uprawnieniu do renty chorobowej komisja lekarska wydaje na okres nie przekraczający 12 miesięcy. Okres ten liczy się od dnia, w którym ustalo prawo do zasiłku chorobowego.

3. Komisja lekarska może orzec o uprawnieniu do renty chorobowej również dla pracownika, który wyczerpał zasiłek chorobowy i zgłosił, zgodnie ze wskazaniem zakładu służby zdrowia, wniosek o rentę inwalidzką, jeżeli stwierdzony przez komisję stan jego zdrowia nie uzasadnia zaliczenia do jednej z grup inwalidów, w myśl przepisów o orzecznictwie inwalidzkim. W tym wypadku uprawnienia do renty chorobowej ustala się za okres pozostawania bez pracy do dnia wydania przez komisję lekarską orzeczenia o braku inwalidztwa, nie dłużej jednak niż za 3 miesiące od ustania prawą do zasiłku chorobowego.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli pracownik uchyla się od przeprowadzenia badania przez komisję lekarską lub opóźnia wydanie orzeczenia.”

4) w § 49 skreśla się wyrazy: „lub za uzasadnienie skargi do Trybunału Ubezpieczeń Społecznych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: T. Rudolf